

* * *

Мово древнього народу,
Ти з глибин віків прийшла,
З покоління в покоління
Розвивалась і росла...
Та прийшли роки непевні,
Де тобі закрили рот,
Більше сотні циркулярів
Вийшло з-під пера «господ»:
«Мы наречие мужланов
Не дадим распространять...»
Тож читати і писати,
Навіть пісню заспівати
Українцям було зась.
Так роки йшли за роками
Довжиною в триста літ,
Лиш в двадцятому столітті
Врешті встала ти з колін.
В незалежній Україні
Розвивайся й процвітай,
Але знову чую хором:
«Вы лишили наших прав...»
Дорогі російськомовні
Українці ви мої,
Материнську свою мову
Ви шануйте й бережіть.
І пісень своїх співайте,
І читайте й говоріть,
Але мову українську –
Як державну – теж прийміть.
Ви ж є діти України,
Це земля ваша, ваш край,
Кожен знайде, як захоче,
щастя, розвиток, розмай.
Треба тільки згуртуватись
І відкинути розбрат.
Тож єднаємося, друзі,
Щоб розквіт наш рідний край.

2021